

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Caos amb mala bava

La història. Los Àngeles, 21 març 2023. Els Nous Pares Fundadors dels Estats Units d'Amèrica han legalitzat una nit l'any per una purga social: durant 12 hores els assassinats són legals; cinc supervivents malden per sujar dins la nit...

La pel·lícula. Seqüela de *The Purge. La noche de las bestias* (2013), s'estrena ara *Anarchy*, una joguina letal amb ganes de sorprendre el personal amb canvis temàtics que van enllà del que s'aparenta. Perquè sota la pell d'un thriller terrorífic, el nou film de James DeMonaco (Nova York, 1969) arma càrregues de profunditat sobre el sistema democràtic-capitalista USA a Can Obama, sí, sí, aquell del "Yès, we can". També és antiparàbola sobre l'ús i abús d'armes de foc per part de la ciutadania. Així, *Anarchy* es converteix en un thriller futurista i distòpic. Dels que odien deixar-te indiferent. A favor o en contra. A partir de l'odissea nocturna dels cinc protagonistes intergeneracionals i interracial, l'acció dramàtica va dosificant amb comptagotes una catarsi ideològica d'agitació i propaganda. Vaja, que si d'alguna cosa peca la pel·li és d'ambició transcendentalista. Enllà de la seva evident voluntat transgressora, el thriller compleix amb sòlida eficàcia l'objectiu d'entretenir (ull viu amb aquest concepte: tenir-te interessat, que

diria Brecht). James DeMonaco ha confeït un bigarrat guió que beu les fonts clàssiques del gènere aventurer, tirant a sinistre: *El malvado Zaroff* (1932). D'alguna manera, estariem parlant d'aquells films de gloriosa sèrie B, més o menys anys 50, realitzats amb actors i actrius de segona fila i un competent equip tècnic, a les ordres de cineastes amb ganes de dir la seva. I sense complexos autorals, ni excessives pretensions intel·lectualoides. A destacar el sa-

Anarchy

Director: James DeMonaco. Intèrprets: Frank Grillo, Carmen Ejogo, Zoe Border, Kiele Sanchez, Zach Gilford. EUA, 2014. 103'. JC Alpicat. 29 juliol.

ber estar (i matar) de Frank Grillo, l'antiheroi de la funció, amb una sensible Carmen Ejogo de soferta mare amantíssima.

El tema. La violència engendra violència (sobretot l'econòmica!).

La imatge. L'alta burgesia subhastant els paries socials per caçar-los indefensos al llarg de la nit.

La frase. "Nosaltres som més i damunt estem cabrejats", sosté el líder anti-purga. ¿Per això els polítics professionals són populistes i demagogs?